

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **S. B.**, zastoupen: JUDr. Radek Bechyně, advokát se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje** se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. května 2015, č.j. 13708/DS/2015/SR, **t a k t o :**

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. **Předmět sporu**

Napadeným rozhodnutím zamítl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 26. 3. 2015, sp. zn. SZ MMHK/195125/2014 OD2/JC, MMHK/026297/2015, jímž byly písemné námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče zamítnuty jako nedůvodné a provedený záznam bodů v registru řidičů dle § 123f odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), byl potvrzen.

II. **Obsah žaloby**

Ve včasné žalobě uplatnil žalobce tři obecně formulované žalobní námitky, se kterými se krajský soud již v minulosti v případech zastupovaných výše uvedeným zástupcem žalobce setkal a vypořádal (viz např. sp. zn. 30A 16/2015, 30A 27/2015,

30A 52/2015 či 30A 54/2015). Krajský soud přičinil tuto poznámku v úvodu svého rozhodnutí, neboť s přihlédnutím k obsahu již dříve přijatých závěrů v odkazovaných věcech neshledal ani v tomto případě důvod, pro který by bylo namístě dřívější závěry nějakým způsobem korigovat či se od nich snad přímo odchýlit. Tomuto pohledu bude logicky odpovídat struktura rozhodnutí včetně obsahu jeho odůvodnění.

1. Žalobce tak i v této konkrétní věci vytýkal správnímu orgánu, že porušil jeho právo na spravedlivý proces, neboť nebyl správním orgánem prvního stupně vyzván k řádnému doplnění odvolání.

2. Dále se za žalovaný nezabýval žalobcem předloženými důkazy, konkrétně rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, č.j. MSK 49924/2014, a dalšími připojenými rozhodnutími téhož správního orgánu, včetně odkazu na rozhodnutí Městského úřadu Písek (všechna rozhodnutí jsou v žalobě označena). Jednalo se o rozhodnutí ve skutkově obdobných věcech, přičemž zmiňované správní orgány posuzovaly i jednotlivé podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) z toho hlediska, zda-li mohou být způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z hlediska právní jistoty považoval žalobce za nemyslitelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným.

3. Konečně žalobce napadl podklady, ze kterých správní orgány vycházely, přičemž je označil jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odkázal na připojená rozhodnutí v blokových řízeních (opět v žalobě identifikována sérií a číslem bloku), která nesplňovala dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku. Nejednalo se však o rozhodnutí, která by se konkrétně dotýkala osoby žalobce, event. měla přímou souvislost s projednávanou žalobou. K tomuto bodu žalobce rozvedl, nicméně toliko v rovině obecně-teoretické, za jakých okolností není pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů. Poukázal na situace, kdy z jednotlivých rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, upozornil na nepřipustnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání (např. nestačí uvést pouze „rychlost, R, RJ, nepřipoután BP, pásy, telefonování za jízdy“ apod.). Rovněž musí být z rozhodnutí jasně seznatelné, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, údaje musí být čitelné, srozumitelné a přehledné. V tomto směru odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.8.2014, č.j. 4As 127/2014-39.

Z vytýkaných důvodů požadoval napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení včetně povinnosti zavázat jej k náhradě nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

K prvé žalobní námitce žalovaný uvedl, že odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí doručené správnímu orgánu prvního stupně dne 20. 4. 2015 obsahovalo pouze sdělení, že žalobce v napadeném rozhodnutí spatřuje nedostatky ve smyslu požadavků pro rozhodnutí tohoto druhu a procesní vady. Prvoinstanční správní orgán proto vydal Výzvu k odstranění vad podání, která byla zástupci žalobce doručena dne 30. 4. 2015. V reakci na ní žalobce odvolání dne 5. 5. 2015 doplnil.

Ke druhé námitce konstatoval, že jednal v souladu se základními zásadami správního řízení dle § 2 správního řádu. Tedy v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, postupoval tak, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu, aby při rozhodování skutkově shodných nebo obdobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. V dané věci tak postupoval zcela v souladu se svou rozhodovací praxí a v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu a krajských soudů.

Ohledně poslední žalobní námitky odkázal na podklady předložené Magistrátem města Hradec Králové, z nichž je dle jeho přesvědčení zřejmé, že v registru žalobce jsou zaznamenány pravomocné přestupky včetně stanoveného počtu bodů podle přílohy zákona o silničním provozu, na základě doručených oznámení či rozhodnutí, přičemž následně zrekapituloval obsah jednotlivých oznámení o uložení pokuty. V daném případě bylo na místě, aby si správní orgán prvního stupně vyžádal příslušné pokutové bloky, což učinil. Konkrétně si vyžádal ověřené kopie dílu B pokutového bloku ke všem přestupkům zaznamenaným v kartě řidiče a provedl kontrolu správnosti zápisu. Provedenou kontrolou nebylo shledáno rozporů nebo pochybení.

S takovým postupem správního orgánu prvního stupně vyslovil žalovaný souhlas, skutkový stav byl dle něho prokázán náležitým způsobem a prvoinstanční správní orgán si obstaral tolik důkazních prostředků, kolik bylo potřeba k prokázání, že žalobce dovršil dvanácti bodů.

Žalovaný proto závěrem navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnul.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když k takovému postupu udělili žalobce i žalovaný souhlas postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. O věci usoudil následovně.

Předně připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.6.2005, č.j. 7Afs 104/2004-54, z poslední doby např. rozsudek téhož soudu ze dne 18.7.2013, č.j. 9Afs 35/2012-42, oba dostupné na www.nssoud.cz).

Jestliže žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský

soud rovněž jen v obecné rovině. V tomto ohledu soud poukazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, č.j. 4As 3/2008-78, v němž je mimo jiné uvedeno: „*Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným, nicméně srozumitelným a jednoznačným, vymezením skutkových a právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat...míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“

Pokud jde o přezkoumávanou věc, žalobci nelze upřít, že v průběhu správního řízení konkretizoval své pochybnosti o náležitostech podkladů pro záznam bodů do registru řidičů u dvou přestupků. Jednak u přestupku ze dne 16. 4. 2013, následně u přestupku ze dne 27. 2. 2014. Pokud jde první z nich, podnět k přezkumu rozhodnutí, kterým byl žalobce pravomocně shledán vinným z jeho spáchání, podal nejprve sám správní orgán prvního stupně, následně rovněž žalobce podáním ze dne 5. 1. 2015. Věcně a místně příslušný policejní orgán dospěl opakovaně k závěru, že předmětné rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, není tedy důvod k zahájení přezkumného řízení (viz přípisy Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, odboru služby dopravní policie, ze dne 8. 12. 2014 a ze dne 8. 1. 2015). Pokud jde o druhý ze zpochybňovaných přestupků, pak rovněž ohledně něj podal žalobce podnět k přezkumnému řízení dle § 94 správního řádu. Také tímto podnětem se Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, odboru služby dopravní policie, zabývalo, ale neshledalo jej důvodným (viz jeho přípis ze dne 3. 3. 2015). K žádné další specifikaci námitek ve správním řízení ze strany žalobce nedošlo.

V žalobě pak na konkretizaci žalobních námitek rezignoval úplně. Jak už krajský soud shora předeslal, rozhodoval v nedávné minulosti o několika žalobách žalobců, kteří byli zastoupeni týž zástupcem jako žalobce ve věci projednávané, přičemž tyto žaloby byly obsahově v podstatě shodné se žalobou projednávanou. V těchto případech byla podána v zásadě identická žaloba obecného charakteru bez jakékoli zřejmé souvislosti s osobami jednotlivých žalobců, která vůbec nereaguje na konkrétní skutkové okolnosti projednávané věci, ba mnohdy je s nimi dokonce v rozporu.

Tak je tomu i v přezkoumávané věci. V první žalobní námitce vytýká žalobce prvoinstančnímu správnímu orgánu, že jej nevyzval k řádnému doplnění odvolání proti svému rozhodnutí o zamítnutí námitek. Opak je však pravdou. Žalobce podal včas u Magistrátu města Hradec Králové proti uvedenému rozhodnutí toliko blanketní odvolání ze dne 20. 4. 2015. Správní orgán jej však výzvou z téhož dne vydanou dle § 37 odst. 3 správního řádu vyzval k doplnění odvolání ve stanovené lhůtě. Této výzvě žalobce podáním ze dne 5. 5. 2015 vyhověl a odvolání doplnil. Teprve poté správní orgán prvního stupně předložil odvolání spolu se správním spisem orgánu odvolacímu, který tak při svém rozhodování pracoval s úplným zněním odvolání, tedy

včetně jeho doplnění. K žádnému porušení procesních práv žalobce proto v tomto směru nedošlo.

Předmětné žalobní tvrzení tedy nemá ve správním spise vůbec oporu, ba jde o tvrzení přímo nepravdivé. Tato skutečnost jenom potvrzuje shora již konstatované zjištění krajského soudu, že zástupce žalobce podává v řadě případů obsahově zcela shodné žaloby bez jakékoliv konkrétní souvislosti s osobou žalobce. Takový postup ale nutně navozuje dojem účelovosti podání takové žaloby.

Pokud jde o další dvě žalobní námitky, krajský soud považuje za důležité zdůraznit, že pro dané řízení je zásadní otázkou rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9As 96/2008-44, dostupný na www.nssoud.cz, na jehož závěry se žalovaný mimo jiné odkazoval, takto: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“

V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010 – 59, www.nssoud.cz).

Žalobce však v žalobě žádné skutečnosti, které by měly zpochybnit správnost obsahových a zákonem vyžadovaných náležitostí podkladů pro záznam bodů do registru řidičů (v přezkoumávané věci pokutových bloků), nekonkretizoval. Na svá tvrzení učiněná v průběhu správního řízení tak vůbec nenavázal.

Pokud žalobce doložil k žalobě kopie rozhodnutí správních orgánů I. stupně, event. orgánů odvolacích, které se týkaly výsledků námitkových řízení ve vztahu k jiným osobám, pak krajský soud poznamenává, že je to právě individualizace a jasná specifikace námitky ze strany osoby žalobce, která vede správní orgány, a posléze rovněž soud, k povinnosti na konkrétní námitky a výhrady jasně a konkrétně reagovat.

V přezkoumávané žalobě sice žalobce vznesl v obecné rovině námitku proti jednotlivým podkladům, ze kterých správní orgány vycházely, když je označil jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Ani u jednoho z těchto podkladů (tedy pokutových bloků coby dokladů o proběhlých a pravomocně ukončených blokových řízeních specifikovaných shora v obsahu vyjádření žalovaného k žalobě) ale nevznesl jedinou konkrétní výtku, jakou vadou trpí, proč by neměly představovat způsobilý podklad pro záznam bodů do registru řidičů. Taková vysoká míra obecnosti žalobních námitky znemožňuje soudu konkrétnější reakci na ně.

Krajskému soudu tak nezbyvá, než se stejnou mírou obecnosti uzavřít, že neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí trpělo vadou, ke které by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti. Obecné námitky žalobce bez konkretizace toho, v čem je z jeho strany spatřován rozpor napadeného rozhodnutí s právními předpisy, v čem shledává nezákonnost či nesprávnost tohoto rozhodnutí nebo řízení, které jeho vydání předcházelo, pak nemohly být způsobilé zpochybnit zákonnost ani správnost napadeného rozhodnutí.

S ohledem na shora uvedené neshledal krajský soud žádnou ze žalobních námitky důvodnou, a proto musel žalobu zamítnout v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

IV. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval, krajský soud ostatně z obsahu soudního spisu nezjistil, že by mu nějaké náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti vznikly.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 13. ledna 2016

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu